

והאריך לומר לאמלך חסות רוח נשמתו לק' נשמה
שהוא רוח נשמתו של גוי אדון כ"ס מה שצמד כ"ז
ומילא לאח ראיו דלד כזר כל מפורש דמנשים
ככל יום שבושים בן ואין פולה פז בדבר ותאזרני
שעה דברוך ה' אשר הנחני בדרך אמת ולא ילך
הקלה מתח' ויחד כלל חכמה בשר' ה' מנחה וע"כ
כיר'א. וע' ג'כ צענין זה בשלח כפי אחרן ח'צ י'ד
כ"י ה' וכבר נמנה ג'כ בק'א און יחדן מע' רי"ש
לוח י'ד ע"ש וגם אין לבקש בדבר זה בהא דכתיבין
והיה בקבל הנהעקק ש"ט וכו' ובסדר זה לא כהנתי
דנכדון דקיימין דשניהם נחשקקים לא נאמר זה והוא
פשוט וכמו שכל הדבר נמו' ג'ז כק'ן ו' איש מי פ'
עקב בהל' שנה שנים ד'נו ע"א לוח ח"י כס'ד צד'ה
והא' וכו' פ"ש.

היה העקב היה ג'כ מוגיע לר' כפי חריוח שיש לו
צחוק' זה כל ז' למאה' (אלה ראש'א פורקיון) וכה"ג
מוחר ויד ר' על העליונה ליקח ז' למאה יוחר בריוח
כפי השטר שכתן לו ש' וכו' עש'ד וכל לליון שבע
בנימון כ"י ק'קג ע"ש ואחר ענור זמן זמנם זמניהם
ראיה הדבר מפורש ברבני עירנו קושטא והוא דבש'יה
נר'א ח'צ צ"ד כ"י י"א נבא חר' צר' שרולה ליקח
נועות בחלואה וננוים ברבית לקנות משי וכיוצא ללורך
הסות' אס' חרביה שניהן השיהק לגויים אי מלי ליכלם
וואמלע השוה' כיון שחול לא לקחם בחלואה ללורך עלמו
רק להלציבם בקחוריה ולהציאם לאמלע השוה' וכו' וע"ז
ש"ס וכת' דרבו האוכרים וע"ש צהוד הביא לנו הא'י
קנא דירן יק' קהדואה נומר דרז וז'ל ונורה נר'ו חלל
הוא אחר לי היקון לא והוא דחשיהק המציא המעות
יוק'ף איהם בכלל קרנו וממילא ניתוכף ליה רוחא

סימן ד

והוא אינו רוצה לקבלם או נוחל לא ילך כת' עליו דוח
ננין לו ע"ש ולסיפיהו חזיל במ"ש צ"ד חנו' נאמר דכאן
חינו יודע דחינו דינא לקבלם ונשאל' אהם דכבר היה
יודע דחינו נקבל הכהן ישיר בכסא י'ד ר'סי ק"א
דינא לחלק בזה וכת' דאין ראיה מבין פש'ד ולא ראה
לחרצ בני חיי צ"ד שם צהג'צי דחציא ראיה להפד'ה
מדברני מירם הללו נש'ד וע"כ צ"י חיי שם צ"א וע'
חז"ק א"ח כ"י ק"ה מ"ש ומשם הק'ן על חר'אש פ"ח
דמגילת' נ"ש ע"ד השר'ח וסחמ'ק כת' דיפה פה' השר'ח
וע' פה"צ ומונע'הש שם אזה י"ע דבא לליון חגוריה
צ"חלך ד'כא ע"ש וע' ג'כ עוד להשר'ח י'ד סי ק"א
בק"ג פ"ד והן שם דחזותנים לצעלה יק'א היים מליית
נהינה בה' פ"י ונשום דהסדמא חלן סהדי דנקנה חלבו
לו וכו' חכל חס אשהו צ"חא דעתה דלא יניאל צ"חבי
סינפסרם הוהנכות ליד צעלה אא שיתלכ' לידא חשיטא
דל'נו מליית. נהינה דקדש כח"צ ונחן לכהן ולא לצעל
כהנח. ובכפרי גרס' ונהן. לכהן. לכהן עלמו פ"י ולא

נשאל'ה שאלה נעיר א' שאין שם כהן כ"כ יעשה
לחי חנן לפדות את בנו שבכור.

ודג'ה. דרוחא חני דאין כל חרש וכבר זה דר'ז. נמו'
לחדיא צפר'ח צכ'ס חייס צהש'ר צ"י ה'
דנדינו חייס צכשר א' שיש כהן א' ואינו רוצה לקבל
לא שר'ה וכל מח'כ וכו' אי צנוהנס הישראל קייס
אמלע'ה אף שחכאן לא רנה להקבל ויפער צחבי חול'
והנ'ל כמלון דליתיא כהן וב"ס. צכ'ז ונחיק. דצכד'ז
שכצ'ז ידוע צהכאן חינו מקבלם. חינו צדין פיתים
לכהן. זה חלל כוונת דליתיא כהן ויניח המנוחה צ"ד
עד שצבא כהן אחד או יזכה לכהן שבשיר אחרת ואריך
עכ"ד גם מהר"י קורקוס צהל' צכורים פ"ס דין ג'ד
ד'קיו ר'עצ כ"כ דלריך ליתן המנוחה לכהן או לזכית
ע"י אחד חל'כ מוכירי. זכו' ע"ש וחוצא גם צמד'הש
י'ד כ"י ס'א קל'א וע' ג'כ עוד להשר'ח א"ח כ"י
חל'א ק"ד ע"ד מורס שם דאס. שולח מנחת לרשאי

לשלומו